

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

10. september 1941.

MØTET I KREML.

Likesom de russiske stepper og Ukrainas blodbestenkte jorder er blitt krigens sentrale og avgjørende skueplass, er Kreml blitt det politiske og diplomatiske sentrum. Som Sovjets overste krigs- og

VIGGO HANSTEEN, ODD WICKSTRØM, — de to første ofrene for den politiske terroren i Norge. Ett år er gått siden de ble myrdet av Gestapo. Som arbeidernes tillitsmenn forble de trofaste representanter for arbeidernes sak. De falt på sin post i troskap til sin ungdoms stolte idealer og sitt lands frihet og framtid.

VIGGO HANSTEEN, ODD WICKSTRØM, — deres navn, deres martyrium er blitt et symbol, som har stålsatt tusener og skapt nye tusener av uredde frihetskjemper på heimefronten. I arbeiderrørsla og i det norske folks historie vil deres navn aldri bli glemt.

Niddingene, stimennene som myrder vårt folks beste sønner vil snart få lønn. Ingen nordmann vil få fred i sinnet før hevn er fullført. Ennå lyder det skudd i Oslo, — ennå er det VÅRE skuddene er rettet mot. Men andre skudd vil snart smelle i den høstlige kulde. Rediess, Terboven og deres hjelpere skal få føle at hevnens time nærmer seg.

politiske leder er Stalin i dag blitt den store strateg for den mest gigantiske frihetskamp i menneskehetens historie. I stedet for å fa en samla front mot «bolsjevismen», har Hitler klart å reise en verdensomfattende sympati for det russiske folk og dets ledere.

Den engelske premierminister Churchills møte med Stalin i Moskva som varte i fire dager, gav alle undertrykte nasjoner nytt håp om at seiren over det nazistiske bandittvelde nærmer seg. Samtidig sikret det de undertrykte folk i Europa mot angsten for at det skulle lykkes tyskerne å spekulere i de politiske motsetningene mellom de allierte. Tilstede ved forhandlingene var generalene Mackwel og Wavel, Vorosjilov, Molotov, Harrymann og andre militære fra de allierte land. Den frie verdenspresse var nøgd med dette møtet. (Forts. s. 4.)

Plikt og ansvar.

Norge er et av de svakeste leddene i det militære anleggssystem som tyskerne har bygt for å verge seg mot invasjon. En landsetning i Norge er derfor både sannsynlig og gunstig for de allierte. Falkenhorst har sammen med andre tyske militære fått det travelt med å forsikre hvor sterk befesta den norske kystlina er. Likeeins har vi sett storskrytet om de sterke forsvarsverkene på kanal-kysten. Ved Dieppe-strandhogget ble vi overbevist om at dette var bluff. Her tapte tyskerne ikke mindre enn tredjeparten av sin samla luftstyrke i vest, og de britiske troppene brøt gjennom de fort som tyskerne påstod var ugjennomtrengelige. Vi som lever i Norge i dag vet også hva bluff der ligger i Falkenhorsts påstand om befestningene her. Størstedelen av den langstrakte norske kysten er så og si uten befestninger, når unntas knutepunktene for kommunikasjonene og de økonomiske sentra, og selv disse punkter har et svakt forsvarssystem. Store områder både i indre og ytre strok er fri for »gresshopper», og de troppene som nå er i landet er av dårlig kvalitet.

På den korte Siegfriedlina i Tyskland arbeide 1 mill. mann i 5 år. Nå skal 300000 mann på mindre enn 2 år ha bygget den mange ganger lengre Falkenhorstlina fra Kirkenes til Biskaya!

De tyske militære har vært klar over at det ville være uråd under krigen å legge befestninger langs den 1750 km. lange norske kysten. Derfor er hovedvekta blitt lagt på å bygge ut veinettet i Norge til en rørlig krig i tilfelle landsetning, i samband med de befesta knutepunktene. Ellers har de stolt på at de skulle kunne skremme med skryt og stor munn, og spekulert i politiske motsetninger mellom motstanderne. Først i den seinere tid har de utover landet gått i gang med enkelte fortanlegg.

De tyske militæranlegg som er blitt bygget er dessverre utført av våre egne. I tusenvis meldte de seg i den første tia frivillig til å arbeide for å befeste sitt eget slaveri. Etterhvert som tia gikk, ble fler og fler klar over det

skammelige i å utføre dette slavearbeid for undertrykkerne. Mange forsøkte å komme bort fra det såkalla tyskarbeid og over til hederlig arbeid. Da tyskerne merket denne tendensen ble de norske tvangsmessig sendt på arbeid. Men dessverre er det framleis alt for mange som melder seg frivillig til fortsatt slavearbeid. De blir lokket av de høye løningene som de får til å begynne med, seinere går lønna ned og arbeidstia opp og til slutt er det tvangssending.

Vi må dessverre vedgå at det er alt for stor prosent av det norske folk som ikke er seg bevisst det ansvar som kviler på hver enkelt som i dag vil ha rett til å kalle seg nordmann. De trøster seg med at det er 99 prosent av befolkningen som er mot Quisling og hans gjeng. Dette er nok riktig. Men hvordan står det til innafor de 99 prosent. Dessverre er kampanda slettes ikke slik som den skulle være. Tross de strålende eksemplene som er gitt av lærerne, prestene, juristene, lægene m. fl. går mange omkring og tror at de ikke har noe med den aktive kamp å gjøre. Mange av de som framleis sitter i lokale komiteer, forsyningsnemnder, jordstyrer m.m. undlater å tenke på sin plikt overfor fedrelandets interesser, og blir kort og godt lakeier for tyskerne og quislingene.

Det opprop som er spredt ut over heile landet fra den frie fagbevegelse om ikke å arbeide for tyskerne, og å nekte å reise dersom en blir tvangstskrevet, har ikke blitt fulgt av alle, og her er det ungdommen fra landet som er etternølerne. Framleis er der de av landsungdommen som reiser frivillig på tysk arbeid. Dette er en skam for landet. Når oppgjørsdagen kommer skal enhver gjøre rede for det de har gjort, også de av de 99 prosent som har vært på tysk arbeid. Disse må være klar over at det ikke bare er en moralsk plikt for nordmenn å nekte slikt arbeid, men at det er deres simple borgerlige plikt mot landets lover og mot framtia for landet. Den som undlater å gjøre sin plikt mot fedrelandet i nødens stund, gjør det ikke uten at straffen innhenter ham. De som reiser frivillig på tysk arbeid for

Bøndene og krigen.

Kravet fra fedrelandet til kvar mann, til kvar klasse i samfunnet, vert stilt på ymse måtar og til ymse tider. Lærarane, prestane, juristane og fagrørsla til arbeiderne har vist ansiktet sitt både organisasjonsmessig og i praksis. Bøndene har også organisasjonsmessig vist farge. I dag får dei og høve til å vise sitt rette fedrelandssinn i praksis.

For å stimulere det tyske folket til å fortsette krigen, har Hitlerbanden gjort vedtak om at potetrasjonene skal settes opp i Tyskland. Og det er folkene i de hærtekte landa som skal betale for dette. Hundretusener tonn poteter skal tvangs-sendes fra bøndene for å mette

herrefolket og politibandene det tukter oss med. Når mjølmat og brød minkar og vert ringare i kvalitet for kvar dag, har bøndene hatt den einaste trøysta at dei kan drøye maten med potetene. Nå skal dei tas fra dei. Utenom potetene får kvar bygd krav om å levere korn, høy og kjøt til Wehrmacht. Den vinteren vi går i møte blir uhyggelig for det norske folk dersom den skal bli krigsvinter. Det nytter ikkje her å trøyste seg med at engelskmennene er nøyd til å gjennomføre ein landsetting som kan fri oss fra hunger og naud. Vi må sjøl gjera kva vi kan for å berga oss

å tjene usle judaspenger for å selge bror sin som er i kamp, er usle forredere mot landet.

HUSK AT BORGERRETT I FRAMTIA NORGE HAR BARE DEN SOM HAR VIST SEG DENNE BORGERRETT VERDIG!

for nazibandene, og det kan vi når kvar mann som er norsk i sinn, også viser at de er norsk i handling. I kommunale nemnder, forsyningsnemnder, jordstyrer m.m. har tyskerne prøvt å sette inn quislinglakeier som kan trygge mattilførselen til »vernemakta». Ut over landet der dei ikkje har NS-folk, prøver dei å få andre til å utføre lakeitenesta

for seg. Dei nordmenn som nå set i dei kommunale nemnder utover bygdene har derfor eit stort ansvar kvilande på seg. — Dei har plikt på seg til å handle i sam-høve med det norske folks interesser, og ikke hjelpe slavedriverne og dei som forråder landet.

— Dei har ikkje lov å væra feig, eller undgå ansvaret. Dei skal hjelpe bøndene til å gøyma maten som tyskerne er ute etter, og ikkje hjelpe tyskerne til å finne den.

BØNDER! Vis at de er verdige til å eige det stykke Norge som de har odelsrett til. La ikkje fruktene av arbeidet dykkar bli for til Hitlerbandene. Då er det betre å øyda grøda.

»SÅ LENGE det tyske folket i året 1914 enda trodde at det kjempet for idealer, holdt det stand, men da man bare lot det kjempe for det daglige brød, gav det opp spillet.» (Mein Kampf side 149).

«En politisk fører skal aldri røre ved sitt folks religiøse læresetninger og institusjoner. En slik holdning vil i Tyskland mere enn andre steder føre til katastrofe.» (S. 116 i siste norske utg. av «Mein Kampf».)

»ALT FOR NORGE« skal bare leses av NORDMENN!

KREML... (Forts. fra s. 1.)

Manchester Guardian: Churchills reise er vendepunktet i krigen. Daily Thelegraph: Churchills reise er innledning til kamp. Der rår skuffelse hos tyskerne som trodde på misstemning mellom Sovjet og England. Pravda: Et viktig tidspunkt for de land som er gått sammen for å knuse Hitler. Fruktene av konferansen: Angst hos den goebbelske propaganda, og offensivt mot i frihetens leir. Ny overkommando for Persia og Irak med general Wilson som sjef (den 9. arme). Dieppe-strandhogget som viste at tyskerne i vest er sårbare i alt sitt skryt. Kommentarene til Dieppe viser at krigen er komt inn i en avgjørende fase. News Cronicle: Det er en forløper for større hendinger. Evening Standard: Forvirringen hos Goebbels lover godt for framtia. Isvestia: Dieppe vil gjøre sin virkning på Hitler og skrytet hans om at det ikke blir noen annen front. De engelske transportarbeidere: Dieppe må være preludiet, for den virkelige offensiv.

I slutten av måneden fikk vi så den heroiske russiske offensiv på midtfronten. Samtidig ble generalen for dette avsnitt Sukov utnevnt til Stalins militære medarbeider. I Stillehavet satte amerikanerne inn med sine offensive angrep, og i Kina opplever vi kinesernes seirrike framgang i de sør-østlige områder. De undertrykte folk i Europa venter nå utålmodig og i spenning på at også England kommer effektivt med i krigen.

Framtia vår under SS.

»Det er vår oppgave ikke å germanisere Østen (Sovjetunionen) i den gamle betydning, nemlig å bibringe de mennesker som bor der tysk språk og tyske lover, men å sørge for at bare mennesker av virkelig tysk blod bor i Østen.» SS. Reichsführer Himmler, 19. aug. 1942.)

Men dette skal ikke bare gjelde Polen og Russland. I et kommentar til talen av Himmler skriver SS.-organet »Das Swarze Korps»: »Disse ord i SS. Reichsführer Himmlers munn blir til befaling... Konsekvensen av dette

FRONTENE: DEN RUSSISKE offensiv på midtfronten har bragt et 120 km. bredt og fra 40 til 55 km. dypt gjennombrudd. Over 600 bebodde strøk ble erobra tilbake. Det ble tatt enormt krigsbytte. 9 tyske divisjoner ble utsletta og 5 opprevne. Tapsprosenten i de tyske regimenter var 60. General Sukov truer nå Rsjew, og russerne kfemper seg fram gate for gate, hus for hus. En engelsk korrespondent forteller at slagfeltet bar tydelig preg av at tyskerne hadde flyktet i panikk. Granathullene etter det russiske artilleri var opptil 10 m. breie og 5 m. dype, og tyske soldater og våpen lå strødd utover slagmarka. Stillingen ved Stalingrad er bedret den siste uke sjøl om den framleis er alvårlig. I Kaukasus er den tyske framgangen stanset opp. De russiske bombetokter over Danzig, Königsberg, Tilsit, Berlin og andre tyske byer viser at luftwaffe er blitt underlegen i lufta. Angrepene har vore sterke og uten tap for russerne.

DEN KINESISKE offensiv i de østlige provinser kom etter 6 ukers kamp mot en japansk offensiv. Kineserne har drevet japanerne ut av 33 byer og landsbyer og tatt flere flyplasser som er viktige i eventuelle anfall mot Tokio. Framgangen fortsetter i Sjekiangprovinsen og nærmer seg hovedstaden i provinsen. De rykker og fram mot Kanton.

DEN AMERIKANSKE offensiv i Stillehavet har jaget japsen bort fra 6 av øyene i Salomongruppa, og tilføyd dem enorme tap av skip og flåtestyrker. På sydøstre New Guinea der japanerne landsatte store styrker ble de revet opp av allierte stridskrefter i Milnebukta, og bare noen få av styrkene kom seg bort. De allierte hadde stort herfang.

ENGELSKE flystyrker, tildels store, har bombet industribyer i Vesttyskland, bl.a. Mainz, Nurnberg, Frankfurt, Kassel.

er at DE EROBREDE LANDSDELER som knyttes fast til det tyske rike må få helt tysk befolkning.»

Denne friheten under SS, er det som »Fritt Folk» og quislingene arbeider for. Friheten de kjemper for er altså den evige søvns kvile. Den skal de også få sammen med sine SS-obergruppenfyrere.